

UCHWAŁA NR XXII/144/2026
RADY POWIATU MIKOŁOWSKIEGO

z dnia 28 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Mikołowskiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684) i art. 229 pkt 4 oraz art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Powiatu Mikołowskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uznać skargę A.Sz. z dnia 19.01.2026 r. na działanie Starosty Mikołowskiego za bezzasadną. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi wskutek okoliczności faktycznych i prawnych stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Powiatu zawiadomi skarżącego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Grzegorz Conrad

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2026 r. rozpatrywała skargę złożoną w dniu 19 stycznia br. na Starostę Mikołowskiego przez mieszkańca Orzesza. Po przeanalizowaniu treści skargi, zapoznaniu się ze stanowiskiem Starosty Mikołowskiego oraz wysłuchaniu wyjaśnień Naczelnika Wydziału merytorycznego oraz radcy prawnego, Komisja uznała, iż skarga jest bezzasadna.

Uzasadnienie

W dniu 19 stycznia 2026 r. do Rady Powiatu Mikołowskiego wpłynęła skarga Pana A. Sz., której przedmiotem jest przewlekłe prowadzenie sprawy dotyczącej uregulowania stanu prawnego wybudowanego chodnika, który według Skarżącego ingeruje w teren prywatny stanowiący jego własność zlokalizowany na działce nr xxx w Orzeszu, ul. Bolesława Chrobrego. W swojej skardze Pan A. Sz. wskazał, że w dniu 15 września 2025 r. w Starostwie Powiatowym w Mikołowie odbyło się spotkanie w celu ustalenia dalszych prac i uregulowania stanu prawnego działki nr xxx. Następnie we wrześniu 2025 r. odbyło się spotkanie w terenie z geodetą i od tego czasu nie są podejmowane dalsze działania zmierzające do zakończenia sprawy, jak też Skarżącemu nie został przedstawiony harmonogram przebiegu prac. Ponadto w przedmiotowej skardze skarżący przedstawił swoje żądania, w tym wystąpił o wypłatę odszkodowania za zajęcie terenu zgodnie z art. 224 i 225 w związku z art. 230 Kodeksu cywilnego oraz art. 128 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, nadto o uregulowanie stanu prawnego do końca stycznia 2026 r. wraz z otrzymaniem informacji o stanie prawnym oraz o przebudowę chodnika, który zdaniem Skarżącego jest niefunkcjonalny i utrudnia wjazd np. „śmieciarki”.

Odnosząc się do treści skargi, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że w roku 2024 przez Powiatowy Zarząd Dróg w Mikołowie realizowana była inwestycja drogowa pn.: „Przebudowa ul. Chrobrego w Orzeszu od ul. Modrzewiowej do ul. Mokrej – Etap II”. Zakres rzeczowy inwestycji obejmował: wykonanie nowej nawierzchni jezdni szerokości 5,5 m, budowę chodnika z kostki betonowej szerokości 2,0 m i pobocza szerokości 1 m, przebudowę zjazdów do posesji, wykonanie nowego odwodnienia drogi, budowę kanału technologicznego oraz wprowadzenie nowego oznakowania poziomego i pionowego z elementami uspokojenia ruchu. Wyżej opisana inwestycja drogowa realizowana była zgodnie z dokumentacją projektową, w granicach linii istniejących ogrodzeń oraz w pasie drogowym drogi powiatowej ul. Chrobrego w Orzeszu. Wyjaśnienia wymaga, że pas drogowy to grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym usytuowana jest droga, a w tym oprócz jezdni, również chodnik stanowiący element drogi przeznaczony dla ruchu pieszych.

Z przeprowadzonej przez zarządcę drogi analizy stanu faktycznego istniejącego w obszarze inwestycji wynika, że część działki nr xxx, o której mowa w skardze,

zajętej pod budowę chodnika stała się z mocy prawa własnością Powiatu Mikołowskiego na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. z 1998 r., nr 133, poz. 872 z późn. zm.). Zgodnie z powyższym przepisem, nieruchomości pozostające w dniu 31 grudnia 1998 r. we władaniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, nie stanowiące ich własności, a zajęte pod drogi publiczne, z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwych jednostek samorządu terytorialnego za odszkodowaniem. W myśl art. 73 ust. 3 przywołanej wyżej ustawy, podstawą do ujawnienia w księdze wieczystej przejścia na własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego nieruchomości, o których mowa w ust. 1, jest ostateczna decyzja wojewody. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, powyższe rozstrzygnięcie wojewody wydane na podstawie art. 73 ust. 3 ustawy, nie tworzy nowego stanu prawnego, lecz jedynie potwierdza w konkretnej sytuacji wywłaszczenie z mocy prawa, a więc ma charakter deklaratoryjny. Ponieważ decyzje takie stanowią wiążące potwierdzenie dokonanych ex lege zmian w sytuacji prawnej określonych podmiotów, to wywołują skutki ex tunc, tj. od chwili, gdy dany stan prawny zaistniał (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 października 2021 r. sygn. akt I OSK 516/21).

W tym miejscu, ustosunkowując się do podniesionego w skardze zarzutu w przedmiocie przewlekłego prowadzenia sprawy dotyczącej regulacji stanu prawnego działki nr xxx w części zajętej pod chodnik wybudowany w ramach opisanej wyżej inwestycji, wskazać należy co następuje.

W dniu 15 września 2025 r. z inicjatywy Powiatu Mikołowskiego odbyło się spotkanie z Panem A. Sz., którego tematem była m.in. regulacja stanu prawnego działki nr xxx. Na spotkaniu tym przedstawiciele Powiatu poinformowali Skarżącego, że zarządca drogi dokona podziału geodezyjnego działki nr xxx w celu formalnego wydzielenia z niej pasa drogowego zgodnie z liniami rozgraniczającymi pas drogowy, a następnie złoży wniosek do Wojewody Śląskiego o wydanie decyzji komunalizacyjnej, na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną.

W wyniku ustaleń poczynionych na wspomnianym spotkaniu, Wydział Gospodarki Mieniem Starostwa Powiatowego w Mikołowie, w zakresie swoich kompetencji zlecił, zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi udzielania zamówień publicznych, podział nieruchomości oznaczonej jako działka nr xxx, w celu wydzielenia fragmentu pasa drogowego ulicy Bolesława Chrobrego w Orzeszu. W trakcie prac uprawniony geodeta spotkał się w terenie ze Skarżącym wskazując mu linie podziału gruntu, a następnie przygotował wstępny projekt podziału nieruchomości, w efekcie czego wydana została decyzja podziałowa. Prace geodezyjne zostały odebrane w dniu 7 listopada 2025 r.

protokołem zdawczo-odbiorczym. W wyniku podziału nieruchomości oznaczonej jako działka nr xxx, wyłoniono działkę nr xxx o powierzchni 0,0040 ha. Następnie podjęto działania w celu skompletowania wszystkich dokumentów niezbędnych do złożenia wniosku do Wojewody Śląskiego o wydanie decyzji w trybie art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną, potwierdzającej przejście z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. na własność Powiatu Mikołowskiego wydzielonej części działki nr xxx, która stanowi pas drogowy drogi powiatowej ul. Chrobrego w Orzeszu i na której zlokalizowany jest chodnik. Ostatni z wymaganych dokumentów został pozyskany w dniu 5 grudnia 2025 r. Wniosek komunalizacyjny wraz z kompletem dokumentów został wysłany do Wojewody Śląskiego w dniu 15.12.2025 r.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że działania zmierzające do uregulowania stanu prawnego działki nr xxx, tj. jej części, na której położony jest chodnik ul. Chrobrego zostały podjęte niezwłocznie i zostały przeprowadzone w terminie odpowiednim dla tego rodzaju spraw komunalizacyjnych.

Odnosząc się z kolei, do zamieszczonych w przedmiotowej skardze żądań, wskazać należy, że żądania te nie mogą zostać rozpatrzone w postępowaniu skargowym, o którym mowa w art. 227 i n. Kodeksu postępowania administracyjnego. Niemniej wyjaśnienia wymaga, że kwestia odszkodowania za nieruchomości przejęte na własność jednostki samorządu terytorialnego na mocy art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną uregulowana została w ust. 4 i 5 wyżej wymienionego przepisu. Zgodnie z tymi regulacjami odszkodowanie powinno zostać na wniosek właściciela nieruchomości ustalone i wypłacone według zasad i trybu określonych w przepisach o odszkodowaniach za wywłaszczone nieruchomości. Ustawodawca postanowił jednak, że właściciel nieruchomości przedmiotowy wniosek o odszkodowanie powinien złożyć w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., a po upływie tego terminu roszczenie o zapłatę odszkodowania wygasa. Wobec powyższego należy wskazać, że postępowanie w sprawie ustalenia i wypłaty odszkodowania może zostać wszczęte wyłącznie na wniosek właściciela nieruchomości, czyli na żądanie strony uprawnionej do uzyskania odszkodowania. Uprawnionym do otrzymania odszkodowania jest zaś ten właściciel nieruchomości, który w okresie od 1 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2005 r. złożył wniosek o ustalenie i wypłatę odszkodowania. Złożenie przez osobę uprawnioną do uzyskania odszkodowania wniosku, o którym mowa w art. 73 ust. 4 ustawy, w terminie określonym w tym przepisie jest warunkiem wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia i wypłaty odszkodowania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 201 r., sygn. akt I OSK 4127/18, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt I OSK 2535/14, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lutego 2007 r., sygn. akt I OSK 394/06).

Wskazać również należy, że termin określony w art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.) jest terminem zawitym prawa materialnego. Oznacza to, że termin ten nie może ulec przedłużeniu ani skróceniu, a wniosek złożony po tym terminie powoduje, że roszczenie o ustalenie i wypłatę odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość wygasa. Termin ten, należący do terminów materialnoprawnych nie może być też przywrócony, bowiem instytucja przywrócenia terminu, uregulowana w art. 58-60 k.p.a., ma zastosowanie jedynie do terminów procesowych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt I OSK 617/17). Reasumując, w sytuacji gdy właściciel nieruchomości nie złożył wniosku o zapłatę odszkodowania w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., to takiego odszkodowania za nieruchomość, która z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. stała się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, nie może się skutecznie domagać. Złożenie wniosku o ustalenie i wypłatę odszkodowania poza ustawowym terminem oznacza niemożność uwzględnienia roszczenia (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 maja 2020 r., sygn. akt II SA/Po 22/20).